

НИКОЛАЙ ЛИДНЕВЪ.

РОДИНА.

И ето ме изпълненъ пакъ съ любовъ,
И ето ме, Родино, пакъ готовъ
Чело да сложа въ твоего подножие,
Да те посрещна като споменъ скжпъ
И да приема твойта свята скръбъ
Като награда, като милость божия.

Та въ оня часъ, когато пакъ на пжть
Невѣрна мисль ще гнети духътъ
И ще нашепва тъмни предсказания,
Утѣха да ми бжде по свѣта,
Като свѣтилникъ грѣйналь срѣдъ нощъта,
Родино моя, твоего страдание.

